

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

10 de diciembre - 10. decembra 1992

LETO (AÑO) LI (45)

Štev. (Nº) 48

Tako smo volili

Ko bodo ti zapiski objavljeni, bodo državne volitve v Republiki Sloveniji že za nami. Kakršenkoli bo izid, verujemo, da je to širok korak k popolni demokratizaciji. Te volitve so zgodovinske tudi zato, ker je pri njih sodelovalo in tako odločalo o usodi lepo število političnih izseljencev, ki še pred nekaj leti za uradno domovino niti obstajali niso.

Začelo se je z razsulom komunizma in z osvoboditvijo Slovenije. Mnogi naši ljudje so samo po sebi umevno pričakovali, da jim bo nova država prišla naproti in skušala vsaj delno popraviti pretekle krivice s tem, da jim bo priznala državljanstvo, ki ga sicer nihče vzeti ni mogel. Toda nastopili so prvi spotikljaji. Slovenec rojen v Sloveniji, čigar dedje so od pamtiveka živeli na zemlji med Kravankami in morjem, se je nenadoma zazdel samemu sebi hlapec Jernej, ki so mu zakopali pravico sedem klafter pod zemljo. Uradnik notranjega ministrstva mu je vzvišeno polagal na mizo formularje vseh barv in velikosti in ko je zvedel, da se je umaknil 1945. leta, dodal še nakaj novih. Na vprašanje: „Kaj sedaj?“, je bil odgovor kratek: „Izpolnite, oddajte in čakajte!“ Vsi smo vedeli, da tako ne bo šlo. Vsi smo bili prepričani, da tako ne more biti.

SLS-SKD v izseljenstvu je pričela pritiskati po politični strani. Premier Peterle in SKD v domovini sta bila seznanjena s težavami, imeli smo tudi obljube za skoraj-

šnje rešitev zaprek. Na jesen (slovensko) so bile razpisane volitve. Takrat se je pokazala ugodna prilika. Načelstvo SLS je dobilo od Komisije za Slovence v izseljenstvu in zamejstvu pri Slovenskih krščanskih demokratih obsirno sporočilo. V njem med drugim poudarjajo, da bodo storili vse, da bo tudi izseljencem omogočena aktivna udeležba na volitvah. „Skupaj hočemo pokazati,“ tako so pisali, „sami sebi in drugim, koliko je naše prave povezanosti, solidarnosti in soodgovornosti, skupaj hočemo sooblikovati naš politični jutri za naslednja štiri leta.“ Prihajala so sporočila, med zadnjimi že znana s potrebnimi navodili in obrazci z zahtevo po vpisu v volilni imenik. Vsa obvestila so podpisovali člani komisije: Edvard Stanič, Janez Pogorelec in Tomaž Kunstelj.

Rojaki so se teh navodil v veliki meri držali, skupno smo odposlali izpolnjene obrazce. In tako so zadnje dni novembra in prve decembra začele prihajati volilnice. Ljudje so volili trumoma. Izpolnjene volilnice so odhajale po varni in hitri poti v domovino, zadnje še v nedeljo 6. decembra.

Za konec kratek nasvet: zahtevajte preko sorodnikov in znancev v Sloveniji, da vam občine, kjer ste volili, izstavijo tudi formalno potrdilo o državljanstvu. Tako bo Slovenija v svetu še bolj zakoreninjena. Mi smo pri volitvah že zmagali.

M. S.

Nekaj informacij

Na našo prošnjo predstavniku slovenske vlade v Buenos Airesu g. Božidarju Finku glede števila volilcev iz Argentine nam je ta posredoval nekaj podatkov. Po sporočilu iz Ljubljane je volilna komisija prejela iz Argentine 767 prijavnice za glasovanje. Do 7. decembra je on overil 527 glasovnic, ki so jih nato odposlali v Ljubljano. Seveda pa ne ve, ali so prispeli pravočasno. Poleg njega so overili uradno glasovnice še v Mendoci, v Bariločah, v Rosariu in v Miramaru. Poleg tega nam je znano, da so nekateri slovenski državljani v notranjosti države overili svoje glasove pri tamkajšnjih notarjih in jih poslali v domovino.

Tako sklepamo, da je volilo kakih 600 Slovencev v vsej Argentini.

Po drugi strani pa smo dobili sporočilo od stranke Slovenskih krščanskih demokratov v Sloveniji, ki so že prej poskrbeli, da so bile prijave za glasovanje sprejete in vpis izveden, saj so nekateri člani volilnih komisij, pripadniki te stranke, kar sami overjali razna potrdila o rojstvu (npr. tudi spričevala, itd.) v občinskih knjigah, tako da lahko rečemo, da so vsi, ki so se prijavili k volitvam, tudi bili vpisani v volilne imenike in dobili glasovnice. Seveda pa je pri tem zadnjem bilo tudi precej nereda ali morda celo sabotaže. Dočim so nekatere občine odposlale po prizadevanju SKD glasovnice prve možne dneve, nekatere celo ekspresno, da so prišle v nekaj dnevih, so druge odposlale te pozneje, ponekod so jih celo zadrževali (kar se vidi med različno datuma potrdila in odpošiljatve) tako da je vrsta volilcev dobila glasovnice prepozno, da so jih odposlali po pošti in je verjetno, da ne bodo njihovi glasovi upoštevani.

Po prizadevanju SKD v Argentini je večji del glasovnic odšlo z letalom 3. decembra (kakih 450) in so jih nato člani SKD raznesli po Sloveniji v roke posameznim okrajnim volilnim komisijam, druge so odšle pozneje tudi v roke SKD, nekatere pa po pošti.

Na vsak način je treba pri drugih naslednjih volitvah problem časa bolje urediti ali pa voliti v Argentini pri diplomatskem predstavništvu.

MARKO JENŠTERLE, torek, 8. decembra 1992

Dva zgovorna rezultata

Rezultati slovenskih volitev niso bili večje presenečenje, saj so tokrat ankete javnega mnenja precej dobro zadele volilno razpoloženje Slovencev. Brez dvoma pa je največje presenečenje izredno malo število glasov, ki ga je dobila Demokratska stranka, saj je bila ta pred volitvami najglasnejša, njeni akterji pa so tudi sicer predstavljali motor nekdanjega Demosa. Volilni rezultati pa so dokazali, da je ta stranka intelektualno in medijsko sicer res močna, vendar nima tudi ustrezne podpore na terenu. Dobrih 5 odstotkov glasov, kolikor so jih prejeli demokrati, več kot zgovorno kaže, da je stranka praktično odtujena od volilne baze, zaradi tega njeno vodstvo sedaj čaka pomembna naloga, ko bo moralo razmisliti o strategiji delovanja v prihodnje. Sedaj pa so bili gotovo največji poraženci volitev, ko so v predvolilno bitko vložili največ energije in denarja, na

koncu pa so dobili malo glasov. Ta stranka je imela v sedanji vladi tudi najmočnejše resorje (notranje ministrstvo, informiranje, zunanje zadeve), ob tem pa še vrsto pomembnih političnih točk (predsednik skupščine). Kot taki so bili zelo močno prisotni v množičnih medijih, vendar kot zdaj kažejo rezultati, na terenu niso imeli dovolj močnih aktivistov. Verjetno so jim škodile tudi razne afere (predvsem s prisluškovanjem), pa tudi to, da so dan pred volilnim molkom s celostranskim oglasom v Delu stranki LDS in SKD obtožili predvolilne koalicije.

Drugo presenečenje je bil velik odstotek glasov, ki so ga Slovenci dali Slovenski nacionalni stranki, ki jo vodi karizmatični Zmago Jelincič, človek z izjemno velikim številom raznih afer, ki je pa po vsaki od teh dobil še večjo podporo med ljudmi. Volitve kažejo, da na Slovenskem rasteta nacionalizem in skrajna

Milan Kučan in LDS zmagovalca na volitvah

Slovenci so na nedeljskih volitvah že v prvem krogu dobili predsednika, saj je neodvisni kandidat Milan Kučan prejel 64% odstotkov glasov in s tem absolutno večino.

Podatki v torek zjutraj, ko je bilo prešteti 1.182.908 glasovnic:

Milan Kučan (neodvisni)	63,86%
Ivan Bizjak (krščanski demokrati)	21,26%
Jelko Kacin (demokratska stranka)	7,25%
dr. Stanko Buser (Slovenska ljudska stranka)	1,98%
Darja Lavtizar - Bebler (socialisti)	1,80%
Alenka Žagar - Slana (narodni demokrati)	1,72%
dr. Ljubo Sirc (liberal-demokratska stranka)	1,49%
France Tomšič (social-demokratska stranka)	0,63%

Na volitvah za poslance v državni zbor pa se je najbolje odrezala Drnovškova Liberalno demokratska stranka, ki je prejela 23,5 odstotka glasov. Sledijo ji krščanski demokrati, bivši prenovitelji-komunisti in drugi.

Ko je bilo v torek zjutraj prešteti nad 80% vseh glasov, so bili rezultati naslednji:

Liberalno demokratska stranka (Drnovšek)	23,33%
Slovenski krščanski demokrati (Peterle)	14,52%
Združena lista (Ribičič; bivši komunisti)	13,64%
Slovenska nacionalna stranka (Jelinčič)	9,88%
Slovenska ljudska stranka (Podobnik)	8,78%
Demokratska stranka (Bavčer-Rupel)	5,04%
Zeleni Slovenije (Plut)	3,70%
Socialdemokratska stranka (Pučnik)	3,32%
Socialistična stranka (Žakelj)	2,83%

Druge stranke so dobile manj glasov.

Ni še znana razdelitev mest v parlamentu

desnica, kar pa je pojav, ki ga je mogoče opaziti tudi povsod drugje po Evropi. Dobra stvar pri tem je morda le to, da je pri nas (tako kot na primer tudi v Franciji) prišel pod okrilje parlamentarne demokracije, s čimer smo se verjetno rešili še temnejše variante, kakršno opazujemo v Nemčiji, kjer nacionalizem svoje ideje predstavlja na cesti v spopadih s policijo, ne pa v parlamentu v sporu z drugimi poslanci.

Volitve v Sloveniji so drugače potekale dokaj mirno, mednarodni opazovalci pa so jih ocenili zelo dobro in izrazili prepričanje, da pomenijo pomembne korak k demokratizaciji Slovenije. Do incidenta je prišlo le v Kranju, kjer je župan Vitomir Gros fizično napadel foto-reporterja Dnevnika, verbalno pa tudi nekatere druge časnike, mednarodni opazovalci in članci švedskega parlamenta Ingeli Mortenson (dogodek so zabeležile tudi televizijske kamere) pa je dejal, da se v Sloveniji dogaja „velika komunistična svinjarija“ in dodal, da tudi

Nad. na 2. str.

Volitve SKD v Argentini

Zaključene so bile volitve krajevnih predstavnikov v območju SKD v Argentini. Od 735 vpisanih članov je volilo 73%. Neveljavnih glasov je bilo 14. Izvoljenih je bilo 11 predsednikov in 32 odbornikov, ki skupaj predstavljajo območni odbor za Argentino (po funkciji odgovarja dose-danjemu zboru zaupnikov SLS).

Izvoljeni so bili naslednji (na prvem mestu je predsednik, ostali so odborniki);

San Martín: *Stanko Oberžan*, Janez Pe-tkovišek, Franc Zorec, Saša Hartman, Anton Podržaj.

Pristava-Castelar: *Tine Vivod*, Dominik Oblak, Albin Magister, Andrej Gro-har, Gregor Batagelj, Marko Kremžar.

Hurlingham: *Stanko Jerebič*, Marijan Šušteršič.

Slomškov dom: *Marjan Schiffrer*, Marijan Loboda, Božidar Fink, Pavel Novak, Ivan Makovec, Milan Magister.

Carapachay: *Tine Kovačič*, Jože Šenk.

San Justo: *Janez Belič*, Tone Oblak, Mi-ci Malavašič, Ljuba Lipušček, Blaž Miklič, Ivan Albreht.

Slovenska vas - Lanús: *Andrej Fink*, Stane Mehle, Franci Stanovnik.

Slovenska hiša: *Jernej Dobovšek*, Franci Markež.

Mendoza: *Rudolf Hirschegger*, Stane Grebenc, Miha Bajda, Darinka Žumer, Pavel Bajda, Janez Grintal, Jože Šmon.

Bariloče: *Ciril Markež*, Milan Marinič.

Miramar: *Lojze Trpin*, Ludvik Mandl.

Navednih 43 članov območnega od-bora bo v naslednjih tednih izvolilo iz-med sebe izvršni svet za območje Ar-gentine (po funkciji odgovarja dose-da-njemu podnačelstvu SLS).

Po zaključenih volitvah SKD v skladu s statutom (6. člen) sprejema nove člane na podlagi pristopnice, ki jo odobri kra-jevni odbor.

**Podnačelstvo SLS-SKD
za Argentino**

„Slovenski vrh je vedel za poboje“

„Tisti v slovenskem političnem in voja-skem vrhu so zagotovo morali vedeti za povojne množične poboje oziroma kaj bodo naredili z ujetniki. O tem so se dogovarjali, kot sem slišal, tudi v Beogradu,“ je dejal nekdanji borec legendarne XIV. divizije, povojni vodja varnostne službe Knoja za Slovenijo in uslužbenec ministrstva za no-tranje zadeve Miha Čerin, ki bi sicer moral pričati pred skupščinsko komisijo za ra-ziskavo množičnih pobojev, pravnodvo-mljivih procesov in drugih nepravilnosti, vendar zaradi spleta okoliščin tega ni storil.

Posebej za Delo je Miha Čerin povedal, da je bil avgusta leta 1945 premeščen iz VII. korpusa, ki se je reformiral, v II. divizijo Knoja in vodil varnostno službo, v kateri je imel nalogo, da se ne bi k njim „vstulil kakšen sumljiv človek“. Že spomladi leta 1948 so ga demobilizirali in postal je uslu-zbenec ministrstva za notranje zadeve (protiavionska zaščita — PAZ), ki ga je takrat vodil Zoran Polič, njegov pomočnik

pa je bil Peter Zorko. Demobiliziran je bil med drugim tudi zato, ker so ga malce postrani gledali, saj je hotel študirati (pra-vna fakulteta) in kasneje je celo magistriral.

Na vprašanje, ali je vedel za množične pomore ujetnikov oziroma drugih „sovra-žnikov ljudstva“, je odgovoril, da je o tem samo slišal. Po njegovih besedah so posebni bataljoni na mejnih prehodih prevzema-li ujetnike, ki so jih nato vodili v bivše Ško-fove zavode v Šentvid, na Kočevsko, v Celje (Teharje) in Kidričevo, kjer so bili nekakšni zbirni centri oziroma taborišča. Kaj bo z njimi in kdo jih je kam razporejal, Miha Čerin ne ve, zagotovo pa se je o tem odločalo v tedanjem političnem in vojaškem vrhu. Obstajala je tudi neka posebna bri-gada oziroma več posebnih enot, ki so te ujetnike nato prepeljale na določne kraje, kjer so jih najbrž tudi pobili. „Toda kolikor vem, naših domačih knojevcev niso upo-rabljali za množične poboje. Menda, tako se je govorilo, je to delala neka enota s Hrva-ske oziroma Bosne,“ je pripovedoval Miha Čerin.

Sama varnostna služba, v kateri je de-loval tri leta, je bila zadolžena samo za varovanje in izločanje sumljivih oseb. Sem in tja so koga pregledali, zasliševali pa niso skoraj nikoli. Če so naleteli na kakšnega sumljivega, so to sporočili v vodstvo divi-zije Knoja, ta pa je vso zadevo najbrž pre-pustil Ozni.

Glede Grbastega Miha, ki so ga nekateri pričevalci na komisiji za raziskavo mno-žičnih povojnih pobojev, pravnodvo-mljivih procesov in drugih nepravilnosti pogosto omenjali kot zelo brutalnega, je Miha Čerin dejal, da je zanj slišal že med vojno, češ da dela zelo umazane in grde stvari, in prav zaradi tega je bil kmalu po osvoboditvi „odžagan“. Ivana Mačka-Matijo, ob kate-rem se pojavlja njegovo ime, pa Miha Čerin ni niti osebno poznal oziroma se z njim ni srečal. Videval ga je samo na slikah.

Na vprašanje, ali meni, da so bili po-mori ujetnikov upravičeni ali ne, je Miha Čerin odgovoril, da je bilo vzdusje med borci in pristaši OF po vojni tako, da so komaj čakali kaznovanje domobrancev.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Zamenjava treh ministrov je del vladne ofenzive, ko se bliža odločilno leto 1993. Nikakor ni osamljeno dejanje, pač pa kos široke strategije, katere končni cilj je pono-vna predsedniška doba Menema. Je ta po-teza presenetila javnost? Presenetljiva je bi-la nenadnost dejanja, a večina politič-nih opazovalcev je pričakovala skorajšjo spremembo, ker je bil položaj precej nevz-držen.

BLIŽNJI IN DALJNI VZROKI

Dogodek spada v menemistično folklo-ro. Sedanji predsednikima že navado pre-senetiti javnost in opazovalce. Dosedaj še noben minister ni odpadel sredi hude kampanje proti njemu; pač pa je mnogoka-teri odletel v navidezni dobi miru. Tako sedaj. A dejstvo je, da so bile spremembe pričakovane.

Kot bližnje vzroke lahko navedemo de-lovanje vsakega ministra. Manzano, kot notranji minister, se je dejansko onemogočil na vsej črti. Ko je nastopil, je vzbujal upan-je globokega političnega dialoga. A kaj hitro je zapadel težki boleznini peronizma in zlas-ti menemizma: kanibalizmu. Notranji boji so se pod njegovim okriljem le še povečali, medtem ko je dialog z opozicijo, ki je eden glavnih opravkov notranjega ministrstva, popolnoma odmril. To in še marsikateri ponesrečen nastop, ga je kmalu porinil na rob odločanja. Napredovanje takoimenova-ne „druge vrste“ menemizma, peronistične politične mladine, ga je končno pustilo brez odločanja. Odpadel je kot zrel sadež. Pravzaprav preveč zrel. Saj se razumemo...

Minister za delo (ne delovni, še manj delavski minister) Rodolfo Díaz, tudi že dolgo časa ni imel pravega opravka, Prav-zaprav od svojega nastopa dalje ni našel trdnega mesta. Njegov način delovanja je bil frontalen spopad s sindikalnimi pred-stavniki. Ta način je vodil končno v splošno stavko, ki je sprožila alarmne zvonice v vladni palači. Odtlej naprej je delavsko gospodarski minister Domingo Cavallo vodil razgovore s sindikalisti in dokazal, kaj je z dialogom (ali kupčevanjem) mogoče doseči. Díaz je bil vedno bolj le dekorativna figura, brez vsake politične teže. Moral je odpasti v trenutku, ko je pred vrati temel-jita sprememba delavnih pogojev v argen-tinski družbi.

In končno vzgojni minister. Antonio Salonia je bil edini iz prvotne Menemove vlade, ki je preživel doslej na svojem mes-tu. In nešteto krat je predsednik zatrdil, da ga bo ohranil do konca svojega mandata. Pač obljuba, kot marsikatera druga iz predsednikovih ust. Salonia seveda trdi, da je odstopil. Pa naj velja ena ali druga, dejs-tvo je, da se je preveč utrudil v nenehnem spopadanju z učiteljskimi sindikati, v bojih med rektorstvom in dekani državne buenosaireske univerze. Čeprav se ni vmešaval v notranje spopade med različnimi pero-nističnimi strujami (izšel je iz desarrollističnih vrst, stranka v kateri je nekdanji kan-didiral za podpredsednika), je končno pa-del kot žrtev boja za čim večjo porcijo oblasti.

A daljni vzrok vseh teh sprememb je

Toda govorjenje nekaterih takratnih ve-ljakov, da za poboje niso vedeli, je zgolj sprenevedanje.

Jože Biščak

„Delo“, 3. decembra

Posredoval V. Levstik

dejstvo, da mora Menem spremeniti lice svoje vlade. Na pragu smo odločilnega leta. Dejansko se bo na prihodnjih poslanskih volitvah (med sredo in koncem prihodnje-ga leta), odločila usoda ustavne spremem-be. V senatu, kljub temu, da peronizem nima dvotretjinske večine (ušteli so se samo za enega poslanca: León iz province Cha-co), lahko pridobi marsikateri provincijski glas, po poznanem sistemu daj-dam. V poslanski zbornici pa se more stvar zaples-ti. Zato napoved „socialnega leta“, zato poizkus olepšati kaj nepriljubljen vtis o korupciji v vladnih funkcijah. Zato vse te spremembe.

OBRAZI IN OBZORJA

Gotovo najbolj pade v oči pojav nove-ga notranjega ministra. Gustavo Beliz, pisec predsednikovih govorov, doslej državni tajnik za „javno službo“ tajni član ortodok-sne katoliške organizacije Opus dei, ideolog humanizacije in poduhovljenja liberalističnega gospodarskega sistema.

Mlad, saj šteje komaj 30 let, je došel na mesto, ki bo ključne važnosti za celoten plan ponovne predsedniške kandidature Menema. Naj pa bi tudi bil ključne važnosti za tolikokrat napovedani boj proti korup-ciji, ki je ena glavnih boleznini menemistične vlade, osporavana tako doma kot v med-narodnih središčih oblasti. Gustavo Beliz ima prednost kratke politične kariere in brezmadežne preteklosti. Ima tudi sloves človeka, ki ga ni mogoče korumpirati. Te-žko bi bilo najti bolj primerno osebnost. A tu nastaja dvojno vprašanje. Prvo, če bo kos težki nalogi. Drugo: koliko bo imel za to nalogo proste roke.

Neki opazovalec je označil položaj Be-liza kot „prižgana svečka na torti gnoja“. Tisti, ki vsaj malo poznajo notranjost oblasti v zadnjih letih, vedo, da prisposoda ni preveč pretirana. Sam je to priznal, ko je v časnikarskem intervjuju omenil potrebo, da se glede korupcije „preide iz napovedi v akcijo“.

Drugi minister Enrique Rodríguez je bil doslej državni tajnik za delo, dejansko podminister odplavljenega Díaza, a je imel prav tako slabe odnose s sindikalisti, a s to prednostjo, da njegova figura ni tako „obrabljena“. Že imenovanje samo kaže predsednikove namene. Rodríguez je ideolog in avtor osporavanih osnutkov spremembe delavske zakonodaje. Vlada bo torej vztrajala v svojem namenu, da spre-meni lice argentinskega delavstva. A prav tako je pokazal voljo dialoga s sindikalisti, v duhu že prej omenjenega „daj-dam“.

In končno Jorge Rodríguez, polemična figura, če upoštevamo, da je argentinska Cerkev imela važno besedo kar se vzgoje tiče. Tu pa je zašla v polemiko, ko je urad-na cerkvena tiskovna agencija osporavala njegovo imenovanje, češ da je znan abortist. Višji svet za katoliško vzgojo pa mu je ja-vno priznal svoje priznanje. Omeniti je treba, da je bil Jorge Rodríguez doslej predsednik vzgojne komisije v poslanski zbornici in je s tega mesta dosegel v zbor-nici potrditev novega vzgojnega zakona, takega kot si ga je želela katoliška Cerkev, v smislu zaključkov pedagoškega kongresa, ki je pred leti pomenil eno največjih zmag katoliških vrst v sodobnem življenju Ar-gentine. Polemika v katoliški Cerkvi okoli imenovanja Rodrígueza za vzgojega mi-nistra pa je zanimivo kot izraz trenj različ-nih struj, ki jih je zaznati tudi v tukajšnji hierarhiji. Tudi v tem smislu ni nič novega pod soncem.

MARCOS SIMENC

ESLOVENIA: ¿Un ejemplo?

Desconocida hasta hace poco, ocupó los titulares de la prensa mundial a raíz de la declaración de su Independencia nacional, el 25 de junio de 1991 y de la inmediata invasión de su territorio por el ejército yugoslavo. De acuerdo con la Constitución de la ex República Socialista Federal de Yugoslavia, los estados integrantes retienen el derecho de secesión, derecho expresamente consagrado también en la Constitución de la República de Eslovenia, por lo tanto esta Nación no puede ser considerada como una república rebelde. Pero surge espontáneamente una pregunta: ¿la supervivencia del Estado de Yugoslavia, a quién favorece? Serbia, Montenegro y Voivodina son los Estados que pretenden continuar con el Estado Federativo mientras que Croacia: (4.683.000 habitantes), Macedonia (2.111.000 habitantes), Bosnia y Hercegovina (4.479.000 habitantes), que junto a Eslovenia (1.939.000 habitantes), no quieren integrar Yugoslavia. "Serbia se aferra al Estado Yugoslavo porque lo ve como el vehículo de su propia dominación sobre Eslovenia y Croacia, más prósperas y avanzadas que ella". (Mariano Grondona, "Eslovenia: nuevo desencuentro entre el Estado y la Nación" - La Nación, 30 de junio de 1991). Con respecto a la justificación jurídica y moral de la invasión de tropas serbio-yugoslavas en Eslovenia, Ernesto Sábato comentaba en La Nación, el 7 de julio de 1991, "El agonizante stalinismo cobra todavía sus últimas víctimas y pretende mantener su tradición de invasiones y subyugamientos, como esclavizó más de un centenar de naciones durante la dictadura soviética e invadió a sangre y fuego a Checoslovaquia y Hungría, donde ofrecieron sus vidas heroicamente los mártires de la libertad, como ahora a Eslovenia, antigua y noble nación, que sufrió tantas desventuras hasta proclamar su independencia, sabiendo que, en condiciones de inferioridad material, iba a tener que enfrentarse con los tanques de esa seudofederación que, en virtud de la hipocresía semántica de esa época, es una férrea dictadura centralizada. Con apenas un par de millones de seres humanos, tiene el justificado orgullo de su gran cultura, identidad idiomática y espiritual". Eslovenia proclamó su estado nacional en base a que es un pueblo que habita su actual territorio hace ya mil cuatrocientos años. En el siglo VIII tuvo su primer Estado Independiente "Carantania" con su singular sistema de elección popular de sus príncipes en plena Edad Media, en la cual el sistema político dominante de los Príncipes de Carantania fue detalladamente descrita por Jean Bodin para la entonces naciente democracia en la redacción de los fundamentos de la independencia de los Estados Unidos de Nortamérica. El 1º de Diciembre de 1918, al desmembrarse el Imperio Austro-Húngaro, y en ejercicio de sus derechos soberanos, entra a constituir el Reino de los Serbios, Croatas y Eslovenos. Después, los hechos demostraron que fue un acto desacertado. En la actualidad el Estado Esloveno ejerce el control efectivo de su territorio nacional y de sus fronteras. Emite su propia moneda (Tolar), como así también los pasaportes para ciudadanos eslovenos, ya reconocidos por Austria, Hungría, Alemania, Italia y otras naciones. El territorio del Estado Esloveno, de 20.251 kilómetros cuadrados de extensión, es suficiente para constituir la base de un Estado Independiente, ya que existen en el mundo 36 estados independientes con representación en las Naciones Unidas, cuya superficie es menor que la del Estado de Eslovenia; Luxemburgo (2.586 km²), Chipre (5.896

km²), Lichtenstein (160 km²), Cabo Verde (4.033 km²), Dominica (750 km²), Kuwait (17.818 km²), Líbano (10.230 km²), etc. Varias son las naciones europeas, que han logrado su independencia en el transcurso de este siglo: Noruega, Irlanda, Finlandia, Polonia, Hungría, Rumania, y últimamente Lituania, Letonia y Estonia, sin que por ello se haya desencadenado el "efecto dominó" de la desestabilización europea. Por el contrario, dichas naciones conforman un espectro de diversidad, sin el cual ya no es pensable la Europa actual. "En un mundo cada vez más abstracto, la Nación es el mayor y más elevado baluarte de la rehumanización del hombre. Por eso, asistimos con alegría al alzamiento de tantas naciones esclavizadas por Estados artificiales y centralizados. Debemos ver en este renacimiento un fenómeno auspicioso en esta era de los ciberántropos y computadoras, que los míopes creen el comienzo de algo superior, cuando en rigor, es la entrada en un siniestro cementerio" (Ernesto Sábato, La Nación, 7 de Julio de 1992). Según las palabras de ilustre escritor Milan Kundera, "El patriotismo de los eslovenos me conmueve profundamente, ya que el mismo no se basa en un ejército o en un partido político, sino en la cultura, en especial en la literatura. Su prócer nacional no es un guerrero o un sacerdote, sino France Preseren, el gran poeta romántico de la mitad del siglo XIX". Ya lo han mencionado los diarios Le Monde, Fankfurter Rundschau y otros, que el anhelo de los eslovenos por su independencia no surgía de algún acendrado provincialismo, sino de un profundo sentimiento de identificación con el Occidente, con Europa, en la que quiso ingresar como una nación madura entre sus pares. Actualmente la nueva República asumió el control total y efectivo de todo el territorio nacional y de sus fronteras. Este hecho, juntamente con el control de su economía, la emisión de su propia moneda, el establecimiento del comercio exterior, constituyen definitivos actos de soberanía y el cumplimiento de los requisitos del derecho internacional para su reconocimiento como Estado Independiente.

EURONOVA, Buenos Aires, N° 1

Ob 500-letnici Novega sveta

Razstava o Slovencih v Ameriki

Slovenska izseljenska matica je v sodelovanju z mestnim muzejem Ljubljana in Kulturno informacijskim centrom Križanke pripravila pregled slovenskih prispevkov k oblikovanju Amerike. Razstava je v prostorih Kulturno informacijskega centra. Na ogledu je bila do 25. septembra.

.... Tja so Slovenci odhajali; množica vzrokov jih je usmerila. In na tisoče načinov so gradili tisti Novi svet... Za to razstavo smo izbrali peščico življenjskih usod, ki nam lahko predstavljajo prispevek Slovencev...." pojasnjuje spremena publikacija. Z dokumentiranim gradivom, s slikovnim in tiskanim, z umetniškimi predmeti in zemljevidi predstavljena navzočnost Slovencev je v večji sobani razdeljena na Južno in Severno Ameriko. Veliki Slovenci (Lausche, Kristan, Česen, Ložar, Adamič...) v Severni Ameriki in Slovenci razumniki (Jekovec, Benigar, Krašovec, Žnidaršič, Brinšek, Sušnikova...) v Južni Ameriki. Vezani letniki časopisov (Novi list iz Buenos Airesa 1934, Cankarjev glasnik iz Clevelanda 1939/41) pričajo o živi narodni zavesti in misli na daljno domovino, katere tisk, tudi na ogled, se je prav tako posvečal zamejstvu.

PISMA BRALCEV

Ob obisku Gorbačova v Argentini

Nikoli nisem bil v politiki preveč doma, a v glavnem zasledujem mednarodne in domače dogodke in si jih poskušam razložiti.

Kot protikomunističnemu beguncu mi je Sovjetska zveza predstavljala skupek vsega, kar zaslužuje človeka, Tudi stanje v naši domovini je bilo le odsev tamkajšnjega položaja. Kadar sem sanjal o boljšem svetu, sem si ga lahko predstavljal le po razsulu Sovjetije. A kaj takega bodo dočakali kvečjemu naši otroci...

Okrog leta 1985 se je pojavil na kremeljskem nebu neki Gorbačov. Šel je po stopinjah svojih predhodnikov in si s časom nabral vso oblast. Ni si bilo težko predstavljati, kako se bo vse razvijalo naprej...

Nepričakovano so se začele uvajati spremembe: perestrojka, glasnost, popuščanje do satelitov. Pozor!, to je taktika, smo bili vsi prepričani.

A Poljska se je otrsela ruske nadoblasti, baltske države so pretile z odcepom, ljudje so masovno zapuščali Češko in Madžarsko, podrl se je berlinski zid — tankov pa od nikoder! Konec je bilo mrzle vojne; vsa srednja Evropa — nam tako blizu — je zadihala svobodno.

Ko sem sledil tem dogodkom — ki so gotovo imeli globoke korenine, katere niso bile tuje ne papežu ne Reaganu — sem se

v Rusiji srečaval le z enim imenom: Gorbačov. Morda mi moja politična kratkovidnost ne dopušča, da bi videl dlje. — Med obiskom nekega TV programa je Gorbačov odgovoril, ko so ga vprašali, če se mu kaj kolca po oblasti: „Leta 1985 sem od vseh takratnih oblastnikov na svetu imel največjo oblast, saj je bila moč sekretarja komunistične partije Sovjetske zveze brezmejnja. To oblast sem začel spreminjati in sem jo tudi jaz zavestno uničil,“ brez prelivanja krvi, bi še lahko dodali.

Ko sem zvedel, da pride Gorbačov v Argentino, se mi je samo po sebi zdelo umevno, da ga bom poskušal osebno videti in poslušati.

Ko sem odhajal v sredo, 2. decembra iz dvorane Gran Rex, kjer se je Gorbačov uro in pol prosto pogovarjal z občinstvom, sem kot redke Slovenec v njej — če ne edini — ugibal — prepričan, da če bi prišel med nas kak občinski svetovalec iz Kurje vasi, bi vsaj do polovice napolnili malo dvorano Slovenske hiše — ugibal torej, ali smo res Slovenci tukaj politično tako bistrovidni, da dojemamo svetovne dogodke preko njihovih vidnih posledic, ali pa tako presneto provincialni, da ne vidimo niti za ped čez plot domačega vrta.

Franci Markež
Olivos, 4. 12. 1992

Odbor SKD za Francijo

V soboto, 21. novembra je bil v dvorani Slovenskega doma v Parizu, v skladu s statutom stranke, ustanovljen prvi izseljenski odbor SKD. Na sestanku iniciativnega odbora, ki ga je sklical francoski Slovenec Marjan Struna, so pariški Slovenci ustanovili lokalni odbor za Francijo.

Prvi predsednik je Marjan Struna, nekdanji vodja Unicefa za Evropo, Azijo in Afriko in pobudnik tega srečanja, za pod-

predsednika je bil izvoljen dr. Janez Zorec, tajnica pa je Verena Zorn.

Predstavniki SKD iz Slovenije Tomaž Kunstelj in novi predsednik sta povedala, da bo glavna naloga navoustanovljenega odbora povezava francoskih Slovencev krščanskodemokratske usmeritve z matično SKD, po drugi strani pa predstavljanje slovenske krščanske demokracije in slovenske države francoski politiki in javnosti.

Marjan Struna je ob tej priložnosti opozoril na dolgoletno delovanje in na ohranjanje kontinuitete predvojne SLS v Parizu, za kar gre posebna zahvala prelatu Nacetu Čretniku.

Tomaž Kunstelj je v imenu SKD opozoril na dejstvo, da so se izseljenske stranke, potomke predvojne SLS, letos kot pridružene članice priključile SKD. Zato je organiziranje delovanja SKD zunaj meja Slovenije — poleg urejanja vprašanja pri pridobivanju slovenskega državljanstva — trenutno njihova glavna naloga.

Precej izseljencev se je prijavilo tudi drugim sedežem SLS-SKD v svetu, odboru v Parizu pa je prvi formalno ustanovljen odbor na ravni občinskega strankinega odbora, ki mu bodo verjetno kmalu sledila še središča drugod po Evropi in svetu.

Tomaž Kunstelj je francoskim Slovincem predstavil tudi predsedniškega kandidata Iva Bizjaka. Gostitelj srečanja prelat Čretnik in drugi slovenski rojaki so izrazili nezadovoljstvo zaradi zapletov pri pridobivanju slovenskega državljanstva, imajo pa tudi pomisleke glede izpeljave volitev. Zelo verjetno je namreč, da bodo glasovi izseljenskih volivcev — namenoma ali ne — prispevali v Slovenijo prepozno, saj do danes niso prejeli niti volilnih lističev.

M.M.
Družina, št. 36

Zvone Žigon
„Slovenec“, 23. novembra

PAVLINKA KOROŠEC-KOCMUR

Zamolčana resnica o Sv. Urhu

V četrtek, 19. oktobra ob 19. uri so Narodni demokrati pripravili okroglo mizo — razgovor o Sv. Urhu — v veliki dvorani občine Moste-Polje. Sodelovala sta dr. Tine Velikonja in profesor zgodovine dr. Janez Peršič. Pater Vid Junger, bivši župnik v Sostrem pod Sv. Urhom, se ni mogel odzvati zaradi neurja in poplav. Vabljeni so bili tudi bivši partizani. Za zvezo borcev Moste-Polje je njihov predsednik Anton Korošec podal negativen odgovor, češ da se ne bodo udeležili okrogle mize, ki name-rava analizirati zadevo brez gradiva.

Na poziv krajanov, da naj se cerkev Sv. Urha in njeno premoženje z denacionalizacijo vrne čimprej Cerkvi v last, so poslanci kluba Demos poslali to zahtevo na Ministrstvo za kulturo z razlogom, da cerkev Sv. Urha še vedno nima pravega lastnika. Predlagali so tudi, da naj se razstava v cerkvi čimprej ukine. To zadnje je bilo vloženo 21. maja 1992 in odgovor je bil, da bo vloga rešena v letu dni. Maša pa bo smela biti, ko bo ministrstvo dalo pravomočno odločbo.

Dr. Tine Velikonja je predstavil dejstvo, da je bila državljanska vojna. Važno pri tem je, kdo jo začel to vojno in s kakšnim ciljem. Prav tako so važni neposredni dogodki po vojni.

V naslednji točki je obravnaval terence, ki so bili v bistvu vohuni, kajti po mednarodnem pravu bi morali nositi razpoznavni znak, orožje nositi vidno ter se ravnati po vojnih pravilih.

Dr. Velikonja je tudi omenil, da je bila ob prazniku Sv. Urha 5. julija t. l. maša v cerkvi. Po maši pa so pospravili razstavne slike na stran, kar ni bilo po volji bivšim partizanom, ki so se pritoževali po časopisih nad vandalizmom. Če naj bi bil to vandalizem, kako bi imenovali vse ono, kar so počeli s cerkvijo partizani po vojni?

Profesor dr. Janez Peršič je osvežil zgodovinske dogodke za časa druge svetovne vojne in revolucije pri nas.

Leglo komunistične revolucije, ki je izrabila narodovo stisko, je bilo v t. i. „Ljubljanski pokrajini“, zasedeni po Italijanih. Tu je partijska VDV (vojska državne varnosti), poznejša VOS (varnostna obveščevalna služba) začela z umori „izdajalcev“ — vidnih zavednih narodnjakov.

Po vaseh so se začeli organizirati fantje in mošje, da se ubranijo in branijo vas pred nasilniki.

12. maja je odšla na teren Nacionalna ilegala, z namenom zbiranja ogroženih pred okupatorjem in komunisti. To je bila legalna gverila vlade v izseljenstvu (Londonu) in Slovenske zaveze — ilegalne zastopnice v domovini.

Ne le, da ta gverila ni v ničemer imela stikov z okupatorjem, temveč ga je celo napadala, da si pridobi orožje in hrane, vendar je bila za KP tudi „izdajalska“, ker se ni borila pod vodstvom partije za Stalina in njegov boljševizem.

Po italijanskem razpadu je bila ta ilegala uničena v Grčaricah ob združenem partizanskem napadu s sodelovanjem italijanskih vojakov.

V nadaljnjem razgovoru je bila nenehna zahteva vaščanov, da naj cerkev na Sv. Urhu spet služi svojemu namenu.

Marko Štraus je pripomnil, zakaj ni na spomeniku nobenih imen, da bi človek vedel, kdo sploh so pokopani v grobnici? „Nekaj ne štima,“ je dodal. Delali so po metodi, katero še sedaj prakticirajo v Bosni: Pobiti nasprotnike, potem pa „odkriti“

grobove nasprotnikovih zločinov.

France Ložar, sin bivšega župana, doma iz Bizovika, ki je bil tedaj mobiliziran za odkopavanje, je vedel povedati, da sta bila navzoča dva zdravnika: Jenko in Gregorič, da pa komisija ni imela nobenega interesa, da bi ugotovila identiteto odkopanih. Vsi odkopani so bili enostavno „žrtve belogardističnega nasilja“.

Odkopavati so morala tudi dekleta in sestre domobrancev. Ker je bila zemlja še neusedena (!) in rahla, so morali odkopavati v rokami. Če se je kdo poslužil lopate, je bil tepen.

Ravno neusedla zemlja je veliki dokaz, kdaj so bili zasuti grobovi.

Skrajni čas je že, da tisti, ki po tako zapletenih poteh iščejo resnico o Sv. Urhu, katero pa vaščani pod Urhom in njihovi potomci že zdavnaj poznamo, začnejo poslušati one, ki so šli skozi to resnico in jo preživeli.

Vaščani pod Sv. Urhom si ne dajo servirati resnice ne z nasiljem, ne z domnevami in presojo posameznikov, ki tehtajo, kaj je bilo mogoče in kaj ne.

Ob takih debatah v Sloveniji, pa še vedno izstopa prisila komunizma, katero so ljudje živeli pol stoletja in se je le počasi otesajajo. „Če pravijo, da so domobranci pobili 1.000 ali 129, ali 10 žrtev, bo nekaj že res.“ Podobno kot je bilo med samo revolucijo, ko so partizani pobili zavednega narodnjaka ali „likvidirali“ celo družino z izgovorom, da so bili „izdajalci“, pa so terenci in njim uslužni razglasili: „I, kar tako jih niso, nekaj je že moralo biti.“

V razgovoru sem navedla primer argentinske komunistične gverile, ki je pobijala in nastavljala bombe vse križem, pa je bila potem „poveljučana“ po njihovih sopotnikih, ki so vedeli in zapisali, da so šle „žrtve vojaškega nasilja“ v desetisoče, vse dokler ni bilo potresa v Mehiki, ki je razkril organizirano komunistično laž.

V Sloveniji — hvala Bogu, ni bilo potresa, zato pa resnica sama klije iz zasutih ust, sicer počasi, vendar — gotovo.

NOVICE S PRIMORSKE

V AOSTI so se sestali predstavniki liste Federalizem, ki družni manjšinske stranke v Italiji in avtonomistična gibanja ter so nastopile skupno na zadnjih evropskih in parlamentarnih volitvah. Na tem srečanju je predstavnik Slovenske skupnosti Antek Terčon zahteval in dosegel, da se vsi predstavniki liste zavzamejo, da italijanski parlament sprejme take volilne reforme, ki bodo omogočila narodnim manjšinam možnost izvolitve svojih predstavnikov ne glede na številčnost manjšine, kot je to zagotovljeno v ustavah RS in RH.

PROF. SAMO PAHOR, tržaški občinski svetovalec je že vsaj šestkrat prijavil tržaškega župana sodni oblasti, največkrat zaradi hujskanja k diskriminaciji in ker ne dopušča, da pride v zapisnik njegova izjava ali vprašanje in slovenščini.

PISATELJ ALOJZ REBULA je pripravil za revijo-knjžico Civiltà della memoria, ki izhaja v Pordenonu, življenjepis v italijanskoščini Jakoba Ukmarja. V eni izmed bodočih števil revije pa bo pisatelj Boris Pahor objavil biografijo pesnika Srečka Kosovela. — Pred izidom je tudi italijanski prevod Rebulovega romana V Sibilinem vetru.

Slovenstvo in svetovljanstvo

S tem naslovom je RTV Slovenija pripravila dne 3. novembra dveurni program, pri katerem so sodelovali: dr. Janko Prunk, minister za Slovence po svetu, dr. Franc Miklavčič, predsednik Konference za Slovenijo Svetovnega slovenskega kongresa, Jurij Terseglav, podpredsednik SSK (živeč v Nemčiji), Spomenka Hribar, predsednica skupščinske komisije Republike Slovenije za SSK, dr. Tine Velikonja, predsednik Slovenske narodne zaveze, Boris Pahor, pisatelj iz Trsta, in Ivan Dolničar, predsednik republiškega odbora Zveze združenja borcev v narodnoosvobodilni borbi. Iz filmskega zapisa oddaje, ki nam je na razpolago, nismo mogli razbrati imena povezovalca-moderatorja.

Oddajo, ki je bila bogata v pogledih in je ni mogoče kar tako strniti v nekaj besed, bi mogli razdeliti v tri dele: gledanje na Svetovni slovenski kongres, odnosi RS-Slovinci po svetu in narodna sprava.

Svetovni slovenski kongres

Še predno je bil spočet, je marsikdo pomislil na nek slovenski parlament v tujini, saj v matični Sloveniji ni bilo mogoče izpeljati nekega svobodnega foruma, na katerega bi lahko prišli nerezimski Slovenci iz celega sveta. Kot je marsikdo od diskutantov omenil, je čas prehitel nastajanje ali boljše razvoj delovanja kongresa in tako je zdaj SSK v nekem meddobju, v katerem se mora odločiti, kako in kaj naprej. Sicer so pa sami razpravljalci bili precej različnih misli.

Spomenka Hribar je zagovarjala idejo Vlada Habjana, naj bi bil SSK srečanje vseh Slovenij, ki bi bile enakopravne, kjer ne bi nobena prevladovala nad ostalimi. Boris Pahor je ponovil svojo pred-SSK misel in sicer, da bi bil to svet modrecev. Jurij Terseglav je imel to predstavo, da je SSK bolj potreben za Slovence po svetu; Slovenci v matični domovini da ne čutijo potrebe po takim srečanju. Dr. Tine Velikonja je vodilne pri SSK obdolžil neke familiarne organizacije, če že ne familiarne tvrdke. Višek paradoksa je bilo mnenje dr. Prunka, ministra ZA (sic!) Slovence po svetu, po katerem naj bi bil židovski svetovni kongres model za SSK; konference po svetu bi bile slovenski lobbyji, po katerih bi omogočali republikli Sloveniji prodreti v svetovno gospodarstvo, uveljavitev, itd. (da bi kongres podpiral tudi Slovence po svetu v njihovem naporu za afirmacijo svoje slovenske zavesti, ni nič omenil). Tako Terseglav kot dr. Velikonja sta pri svojih intervencijah omenila tudi Slovensko izseljenško matico (minister Prunk jo je imenoval paradržavno ustanovo), ki da se ni spremenila in ima še vedno negativen odnos in prizvok med slovenskimi izseljenci.

Odnos RS — Slovenci po svetu

Meje med prvim in drugim delom skoraj ni bilo zaznati, saj je skupaj z zamisljivo in delovanjem SSK prišla tudi kritika do republiškega ali oz. vladnega razpoloženja do Slovencev po svetu. Terseglav je povedal splošno mnenje v Nemčiji: med vojno smo napeli vse sile, da smo pomagali Sloveniji, vedno so vedeli (namreč v Sloveniji), kje in koga ob katerem času poklicati, da se sproži akcija v prid novi slovenski državi; zdaj pa vse kaže, kot da (Sloveniji) nismo več potrebni. Pahor je tudi potrdil izjavo iz Furlanije-Juljske krajine, po kateri se je tamkajšnja manjšina pritožila nad

premajhno politično podporo njihovim zahtevam italijanskim oblastem; nekaj podobnega naj bi izjavili tudi Korošci. Minister Prunk je zagovarjal vlado, da je pač (manjšinska) pritožba zgolj gospodarskega značaja, ker so vsled prejšnje (jugoslovanske) politike manjšine imele velik profit z obmejnimi trgovanjem, zdaj pa se država prvotno pogovarja s centralami (Dunaj in Rim); obmejne regije se morajo zavedati, da morajo stopiti v drugo vrsto.

Poglavje zase po decembrske volitve. Terseglav se je spraševal, če ni v tujini z večji državljan drugorazreden, ker mora toliko napora in sredstev vložiti v nekaj, kar mu po ustavi pripada: da se dokoplje do možnosti voljenja.

Sprava

Miklavčič: sprava z mrtvimi je bila na Rogu. Predsednik Kučan je rekel, da bodo temu sledila državna dejanja. A do sedaj ni bilo nobenih pravih dejanj, ki bi dosegla žive, npr.: ob razglasitvi države bi bilo primerno, da se tistim, ki so bili prizadeti (z obsodbo, ječami, itd.) prizna tisto dobo kot delovna leta.

Pahor: vidi veliko pripravljenost na spravo med navadnimi domobranci in partizani, ki naj pritisnejo na vodstva, da se spravijo ali sestavi akt zločinov: tako kot naj bi preučevali zločine komunistov, naj bi tudi domobrantska stran priznala, da je pošljala nasprotnike v taborišča.

Velikonja: SSK bi imel kot edini smoter spravo, ker je narod v sebi sprt in je to vzrok tudi za današnje dogodke. Sprava bo dolgotrajen proces, stvar kulture in zgodovine. Ko je v parlamentu France Bučar razglasil konec državljanske vojske, bi pričakoval tudi razglasitev denacionalizacije, da država prevzame neke moralne in politične obveznosti, ki se tičejo tega velikega poboja. Ko pa je Kučan razglasil slovensko državo, bi pa moral vsem Slovincem, ki so bili kot taki rojeni, vrniti državljanstvo.

Dolničar: ponavljal je stare fraze komunistov, ki pravijo, da ni bilo državljanske vojne ampak borba med osvobodilnim gibanjem in kolaboracionisti; da noben duhovnik ni bil umorjen zaradi tega, ker je bil duhovnik, in nobena cerkev porušena, ker je božji hram, ampak ker je bil duhovnik kolaboracionist, cerkev pa bunker. Pravi, da ima za vse Velikonjeve očitke dosti argumentacije. Da je po vsej okupirani Evropi bilo tako nasprotje. — In še več takih.

Prunk: Smatra, da med novimi generacijami razklanosti ni več. Do kaj več pa razen na simbolični ravni ne bo prišlo.

Hribar: Strinjala se je z Dolničarjem, da sta v drugih državah tudi bila kolaboracija in osvoboditelji, vendar tam ni bilo revolucije. Stvar se pa komplicira in začenja sovražstvo, ko hoče kdo delati politiko na podlagi tega spirtja. Prveč se zahteva od sprave, saj se krivic ne da popraviti; so že zgodovina. Sprava je pripravljenost na toleranco, na sprejemanje različnosti.

Terseglav: Govorjenje o spravi je streljanje v prazno. Kot nekompromitiran misli, da predno se govori o spravi, je treba najprej vedeti, kaj je bilo in kako, potem pa šele govoriti o krivdah in sprava. Je za častno slovensko razsodišče s hudičevim advokatom, ki naj preveri obe resnici ali resnici obeh strani. Direktni in indirektni udeleženci ne bodo prišli do sprave, zato naj prepustijo spravo drugim, mlajšim neprizadetim generacijam.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Približno en milijon litrskih steklenic imajo odveč v Sloveniji. V njih so prinesli zlasti makedonsko vino, s katerim so južni partnerji plačali kupljeno blago. S tem pa je padla tudi cena steklenic: vinarji so prej kupovali steklenice tudi po 25 tolarjev, zdaj pa jih za dosti manj. S tem imajo trgovci in privatniki polna dvorišča steklenic in čakajo na „boljše čase“.

LJUBLJANA — Ministrstvo za informiranje in Cankarjeva založba sta izdali knjigo Spoznavajmo Slovenijo. Je značilnega žepnega formata z mnogimi barvastimi fotografijami; namenjena je mednarodni promociji Slovenije. Obsega deset poglavij z vsemogočo tematiko: kraji, gopodarstvo, kakšni da s(m)o Slovenci, kulturna dediščina, ustvarjalnost, šport, razne statistične podatke. V prvi izdaji je knjiga izšla v angleščini in nemščini, kasneje pa bo še v italijanščini in slovenščini.

LJUBLJANA — Ministrstvo za kulturo predvideva v kratkem času ustvariti mrežo kulturnih atašeev po svetu. Najprvo bodo odprli delovna mesta v Londonu, Parizu, pri OZN v New Yorku, Rimu, Bonnu, Buenos Airesu, Pragi in Bruslju. V letu 1994 pridejo na vrsto še Budimpešta, Atene in Zagreb. Poleg svojih ožjih nalog naj bi pokrivali še področje izobraževanja in informiranja.

LJUBLJANA — Slovenski radioamaterji so dobili nov klicni znak. Do sedaj so morali uporabljati še stari jugoslovanski znak Y, zdaj pa imajo slovenskega S5.

LJUBLJANA — Slovenija je že začela

pripravljati svoje standarde. Kot prve je predstavila standarde z oznako SLS EN 45000, temelj za oblikovanje slovenskega sistema preizkušanja in certificiranja. Z njimi so dane možnosti, da se izdelajo serije ISO 9000, ki govorijo o zagotavljanju kakovosti (v Argentini opravljajo to z normami IRAM).

LJUBLJANA — Na obisku v Ljubljani je bil 87-letni Viktor Frankl, svetovno znan poznan psiholog, psihoterapevt in humanist, začetnik tretje dunajske psihoterapevske šole (za Freudom in Adlerjem). Predaval je v kinu Union o človeku pred vprašanjem smiselnosti.

LJUBLJANA — V Cankarjevi založbi so napovedali začetek nove zbirke XX. stoletje, v kateri bodo v naslednjih petih letih izdali po deset romanov. Predvsem bodo to prevedena dela iz raznih nacionalnih književnosti. V prvem delu bodo med drugimi izšla dela Gabriela Garcie Márqueza, Margerite Yourcenay, Valentina Rasputina, Tomasa Bernharda in Joysejev Ulikses, ki ga je na novo prevedel Janez Gradišnik.

MARIBOR — Z mariborskega letališča je Adria Airways odprla vsakodnevno povezavo s Frankfurtom.

LJUBLJANA — V prostorih Slovenske akademije znanosti in umetnosti so imenovali za člana Poljske akademije 82-letnega dr. Franceta Bezlaja, jezikoslovca in etimologa. Imenovanje je dobil zaradi njegovega izjemnega prispevka k raziskovanju slovanskih jezikov in vzdrževanja tesnih stikov s poljskimi kolegi.

SLOVENC NA KOROŠKEM

OTROŠKI ČASOPIS: Otroci Mohorjeve ljudske šole so za konec šolskega leta izdali pester otroški časopis, pri katerem je sodelovalo 30 otrok in v njem predstavili vse izvenšolske dejavnosti — nogomet, instrumente, itd. — pogovor s politiki in fotografije. Te so prodajali na zaključni prireditvi in dobiček dali za begunske otroke.

ŠKRJANČEV KRIŽ: Vas Bistrica pri Pliberku nima svoje cerkev, ima pa nešteto vaških križev ali kapelic, ki pričajo o vernosti vaščanov, od časa do časa so ta znamenja potrebna obnove. Pred kratkim je bila blagoslovitev obnovljenega Škrjančevega križa, ki stoji na križišču ob začetku vasi, na novo ga je poslikal umetnik Jožef Štefan.

FOLKLORA: SPD „Zarja“ iz Železne Kaple šteje kot ena najboljših folklornih skupin na Koroškem. Ta je nastala l. 1989 in ima 8 parov, nastopili so že v Franciji in Italiji in letos so imeli že nad 15 nastopov, njihov program vsebuje ziljske in gorenjske plese.

SLOVENSKA GIMNAZIJA: Na Slovenski gimnaziji v Celovcu se je vpisalo 78 učencev v 1. razred, tako da so sedaj trije 1. razredi; tudi v nižjih stopnjah so po 3, v višjih stopnjah pa po 2 razreda. Ima 448 dijakov, ki so porazdeljeni po 20 razredov in profesorski zbor šteje 20 učiteljev.

VELINJA VAS: Otvoritev novega galskega doma in Mrtvašnice je v Bilčovju pomenilo veselo nedeljo, uganka je nastala, ko se je videlo, da ni napisov ne v slovenščini ne v nemščini; visi samo, slika sv. Florijana. Današnji časi so taki, da nemških napisov ne sme biti, dvojezični niso dovoljeni, tako da se vračamo v dobo piktoigramov.

KDZ: Koroška dijaška zveza je bila ustanovljena pred 30 leti z namenom, da bi povezala srednješolsko mladino in visokošolsko vejo. Pozneje so študentje ustanovili klube na Dunaju in postali neodvisni,

tako je ta organizacija postala le center za dijake Slovenske gimnazije za njihove kulturne nastope, časnikarsko delo in za narodno politično nastopanje. S časom so prostori postali vse kaj drugega, kot pa je bilo namenjeno. Zdjaj so zbrali podpise, da bi dvorano znova odprli, ker se pa današnja madina ne zanima toliko za narodno politiko, ampak bolj za mladinsko delovanje, se je pokazala potreba po novih modelih, pri tem pa priprada vprašanje, kaj mladina želi in katere so njene potrebe.

PODPORA ZA GLSBENO ŠOLO: Slovenska glasbena šola na Koroškem deluje že 14 let, ima 21 oddelkov in v zadnjem šolskem letu jo je obiskalo 360 otrok, učijo se teorijo, instrumentalno glasbo in solo-petje; je samostojno društvo, podporo dobi iz zveznega ministrstva, od urada zveznega konclerja, iz Slovenije in s šolnino. Nujno pa bi bilo, da bi sodelovala še dežela. Trenje nastane ob predlogu, da bi Glasbena šola bila vključena v Kärntner Musikschulwerk. Predsednik šole tega ne želi, ker možnosti, ki jih šola nudi danes, bi jih pozneje ne mogla; važno je tudi, da pedagogi iz Slovenije lahko poučujejo v njej in so deloma višje kvalificirani kot učitelji Musikschulwerka; pomembno je tudi, da učenci po končanem šolskem letu morajo polagati izpit kje drugje.

MATURA: Letos je bila 30. matura na Slovenski gimnaziji. Tako kakor je l. 1963 prva generacija zapustila gimnazijo z zrelostnimi spričevali, so letos znova sedeli absolventi za zeleno mizo. V 8. A. razredu je pristopilo k izpitu 15 učencev in v 8. B. razredu 22 osmošolcev. Absolventi so gostovali pri obeh osrednjih organizacijah — NSKS in KKZ — zaradi uspešnega gimnazijskega zaključka in v pozdravnih besedah so jim poudarili, da naj ne pozabijo povezati svoje prihodnje življenje s slovensko narodnostno skupnostjo.

ŠOLSKO PARTNERSTVO CELOVEC:

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Rojstvo: V družini inž. Ivana Pippa in njegove žene Aleksandre roj. Bértolo se je rodil 1. decembra sin *Patricij Ivan*.

Čestitamo!

Krst: V cerkvi sv. Miklavža v San Justu je bil krščen *Brian Leonel Leskovec*, sin Janeza in Elbe Dionisie Chayle. Botrovala sta *Lojze Leskovec* in *Fernanda Gabrijela González*. Krstne obrede je opravil žup. *Matija Borštnar*.

Čestitamo!

Poroka: V cerkvi San Nicolás sta sklenila zakonsko zvezo *Alenka Lovšin* in *Sergio Bernardo Lebas*. Poročil ju je *Igor Grohar*. Za priči sta ta bila *Filipič Janez* in *ženinova mati*.

Čestitamo!

Smrt: V Hurlinghamu je umrla ga. *Karolina Francič* (99).

Naj počiva v miru!

SLOVENSKI DOM

SAN MARTIN

Liga žena-mati

V novembru je pri Ligi žena-mati v San Martinu govorila dr. Katica Cukjati o temi: Zveza z vzgojo. Poudarjala je važnost primerne vzgoje naše mladine, kar še daleč ni lahko. Razcepljeni so v dva sveta, potrebno jim je zbuditi moč in dati pomoč v življenju v svetu. Razlagala je, da življenje naše mladine ni lahko; slab zgled je vsepovsod, zato morajo starši poiskati dobre zglede, dati jim vero v Boga in ljudi.

Marsikaj se je predavateljica pogovorila z materami, ki so pridno segale v debato in z zanimanjem sledile njenemu izvajanju.

17. decembra ima Liga zadnji letošnji sestanek, združen s skromno božičnico in spominom na našo pokojno članico *Anico Weis-Lohovo*.

Dobremu človeku

Manjkala sta le dva pičila meseca, da bi Vinko Rogelj dočakal 90 let življenja, pa ga je Bog 26. novembra poklical v večnost. Sin Gorenjske, se je v letih krize med dvema vojnoma tudi on napolil čez morje in pristal v Argentini v upanju, da bo prišel do potrebnega zaslužka. Prva let so bila trda, a čez nekaj let je prišel na boljše. Kot mizar je ustanovil lastno podjetje v Villa Madero in z dobrim in postenim delom pridobil naročnikov ter odjemalcev. Ustanovil si je družino in vestno skrbel za za njo. Prišel je čas upokojitve in zadnja leta je preživel pri hčerki Mari.

Sodeloval je z dušnim pastirjem *Janezom Hladnikom*. Bil je eden od spremljevalcev, ki so Hladnika leta 1947 spremljali k takratnemu predsedniku Argentine generalu *Peronu* in prosili za naselitev političnih beguncev, ki so se nahajali v taboriščih v Avstriji in Italiji ne glede na starost in zdravje. Prošnji je bilo ugodeno in precejšnje število beguncev se je naselilo v Argentini in si čez leta uredilo človeka vredno življenje.

Dijaki celovške politehnične šole in srednješolskega centra na Ptujju so predstavili javnosti sad plodnega skupnega dela in sodelovanja: razstavo fotografij, ki pripadajo dvema različnim kulturama in sredinama. To skupno delovanje nam pokaže, da mladina išče povezavo in medsebojni stik. Misel je bila sprožena leta 1991, letos so dijaki drug drugemu pokazali svojo kulturo s slikami, ki povedo več kot besede, zato je morala vsaka skupina najprej spoznati lastno kulturo, jo ubesediti in najti zanj znamenja; tako so uveljavili pregovor: „Ne za šolo, ampak za življenje se učimo.“ Odprtje razstave je bilo na Ptujju, potem se je nadaljevalo v Celovcu.

Luis Kukovica: Los Mormones

Za konec leta 1992 je naš rojak *Lojze Kukovica DJ* napisal v spanščini to knjigo, v kateri govori o doktrini, zgodovini in kritični analizi mormonske vere, ki ima v Argentini precej privržencev. Knjiga je izčrpna in jasna. Izšla je v Ediciones Paulinas.

LUIS KUKOVICA

LOS
MORMONES

DOCTRINA, HISTORIA Y EXAMEN CRITICO

EDICIONES PAULINAS

MALI OGLASI

Ana Maria Troha - uradna prevajalka iz angleščine - Combate de Pavón 1606 - 1686 Hurlingham - Tel.: 665-7986

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; Viktor Fekonja Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantasi oseo-integrirani; središča v petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne, itd. Av. Gaona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Asič - odvetnik - ponedeljek, središča, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ starih vrstic \$ 3- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 9.-

Koncert božične glasbe

pripravljata Zveza slov. mater in žena in Vincencijeva konferenca v soboto, 19. decembra, ob 19.15 sv. maša, nato koncert.

Naš dom

San Justo

vabi na

POSLOVILNI KONCERT**Mladinskega pevskega zbora**

v nedeljo, 13. decembra, ob 20. uri

Hipólito Yrigoyen 2656

Letošnje

SILVESTROVANJE

v Slovenskem domu v San Martinu bo senzacionalno!

DO 30. DECEMBRA T. L.

je še čas, da tisti člani SLOGE, katerih številka članske ali hranilne knjižice konča s

44

vložijo v navadno hranilno vlogo v MUTUAL SLOGA toliko, da bodo imeli vsaj \$ 200. Tako bodo imeli možnost, da na NAGRADNEM ŽREBANJU 5. januarja 1993 zadenejo katerega od teh dobitkov:

1. TV SANYO STROJ PATRICK TRINORMA, 110 can., c/r.
2. PRALNI STROJ PATRICK AUTOMATIC, 17 progr. Mod. 304
3. MINICOMPONENTE SANYO, C. D., c/r R 800

Te člane je izbrala sreča, ko je za glavni dobiček na državni loteriji 28-11-92 izšla številka 22.944.

Tudi žrebanja se bodo ponovila vsaj še dvakrat pod enakimi pogoji: naložba v navadni hranilni vlogi \$ 200.-. Aktualizirajte svojo naložbo v SLOGI in ne pustite, da bi šla sreča mimo vas!

Pa ne samo zavoljo žrebanj, tudi sicer je naložba v SLOGI nadvse ugodna: Prinaša vam običajne obresti, vam je vedno na razpolago in vam po preteku določene čakalne dobe daje pravico do naslednjih, brezplačnih socialnih podpor: po \$ 1.000 ob poroki, rojstvu, dovrstitvi srednje šole in univerze. Po \$ 2.000 ob uradno proglašeni stalni nesposobnosti za delo in ob smrti.

Za nameček imate še prost vstop na LETOVIŠČE SLOGA skozi vse leto ter hitra in ugodna posojila. Za več informacij smo vam na uslugo osebno ali po telefonu v naši glavni pisarni in v podružnicah.

Sreča vas išče, pomagajte ji, da Vas najde!

V SLOGI JE MOČ!

Sestanek vseh otrok, ki se bodo udeležili počitniške kolonije Zedinjene Slovenije, skupaj z njihovimi starši, bo v nedeljo, 19. decembra, ob 10. uri v Slomškovem domu. Ker je sestanek za pripravo kolonije bistveno важен, je udeležba za vse otroke in njihove starše obvezna.

Zedinjena Slovenija

KRIŽANKA

V desno razpredelnico je treba vnesti besede, kakor zahtevajo definicije. Posamezne črke je treba nato prenesti na odgovarjajoče mesto v levi razpredelnici; dopolnjuje se tudi obratno. V levi razpredelnici se ob pravilni rešitvi lahko bere stavek iz klasične slovenske povesti, katere pisatelj in naslov se berejo v prvih črkah desne razpredelnice.

A	1	Č	2	E	3	I	4	O	5	H	6	N	7	J	8		
Č	9	F	10	M	11	D	12	C	13	O	14	A	15	G	16	A	17
D	18		G	19	C	20		K	21	L	22	C	23		O	24	
N	25		F	26	H	27		L	28	N	29	C	30	L	31	O	32
M	33	B	34	E	35	N	36	J	37	L	38	G	39	F	40		
H	41	A	42	I	43	I	44	F	45	M	46	K	47	Č	48	L	49
C	50	J	51	E	52		I	53	B	54	L	55		K	56	J	57
B	58	K	59	F	60	G	61	A	62		O	63	A	64		I	65
O	66	Č	67	C	68	C	69	H	70		J	71	E	72		H	73
M	74	D	75	G	76	H	77	J	78	C	79	I	80		F	81	
D	82	K	83	G	84	B	85										

A	15	64	17	42	1	62	A	Narejen iz jeter
B	34	58	54	85			B	Hrepenim
C	68	20	23	50	69	13	C	Plevel, ki v sili služi kot solata
C	9	79	30	48	2	67	Č	Krona stvarstva
D	18	75	12	82			D	Cankarjevo krstno ime
E	35	72	52	3			E	Prevozno sredstvo na vodi
F	60	10	81	45	26	40	F	Sleče nogavice, sname čevlje
G	76	39	84	19	61	16	G	Odstrani umazanijo, očedi
H	41	70	77	6	73	27	H	Natančne
I	65	53	4	43	80		I	Številka, ki označuje enoto
J	57	8	71	78	37	51	J	Prejeti
K	56	21	59	83	47	44	K	Dajte nekaj na noge
L	31	38	28	49	55	22	L	Povečujejo
M	46	33	74	11	62		M	Notri in na drugi strani ven
N	25	7	29	36			N	Bivališče Eskimov
O	66	32	5	63	24	14	O	Pripadajoča germanskemu narodu

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 13. decembra:
Poslovilni koncert Mladinskega zbora v Našem domu v San Justo ob 20.
PONEDELJEK, 14. decembra:
Seja krajevnih predsednikov SDO in predsednikov SFZ, ob 20. v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 17. decembra:
Sestanek Lige žena-mati v San Martinu, združen z božičnico ob 18.30.
SOBOTA, 19. decembra:
Božičnica ZSMŽ v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 24. decembra:
Polnočnica v Slovenski hiši ob 23. uri.
ČETRTEK, 31. decembra:
Silvestrovanje v San Martinu